

Andragerinden har oplyst, at hendes Mand fra 25de November 1887 til 1ste April 1889 forrettede Tjeneste som Reservebetjent ved den fornævnte Straffeanstalt, at han fra sidstnævnte Tidspunkt blev ansat som Dagvægter, og at han den 1ste April 1890 blev forfremmet til Ophværsbetjent. Til Støtte for sit Andragende har hun, der er født den 4de Marts 1860 og blev viet til sin fornævnte Mand den 7de April 1887, ansøgt, at hun efter Mandens Død, der indtraf i en ung Alder, idet han var født den 21de November 1861, har 5 Børn, fødte henholdsvis 4de Juli 1886, 8de December 1887, 4de December 1890, 30te April 1892 og 4de November 1893, at forsørge, men at hun ikke ejer andet end det nødvendigte Møblement, og at hun ikke har Familie, fra hvilken hun kan vente Hjælp, medens derimod hun og hendes Mand paa Grund af Sygdom og Dødsfald blandt deres Børn, samt fordi hun selv i afvigte Foraar maatte underkaste sig en Operation, vare komne i en Gæld paa godt 300 Kr. Hun er derhos frugtbommelig og venter sin Nedkomst i April d. A. og er saaledes for Tiden ifkun lidet skicket til Arbejde.

Inspektøren for Straffeanstalten har anbefalet Andragendet paa det bedste, idet han har udtalt, at hendes afdøde Mand var en flink og pligtfuld Betjent, hvis Forhold derhos ogsaa uden for Tjenesten var agtværdigt i alle Henseender. Inspektøren har derhos bevidnet, at Andragerindens økonomiske Forfatning er saa uheldig som vel muligt og har oplyst, at hendes afdøde Mandes Lønning og Emolumenter i de sidste 5 Aar gennemsnitlig have udgjort 1,027 Kr. 50 Ore.

Saavel Direktøren for Horsens Straffeanstalt som Overinspektøren for Fængselsvæsenet have anbefalet det ansøgte. Sidstnævnte har derhos udtalt, at en eventuel Understøttelse formentlig ikke burde bestaa i en Sum een Gang for alle, men i et aarligt Beløb, og at dette i Betragtning af den forholdsvis korte Tid, i hvilken afdøde var ansat i Straffeanstaltens Tjeneste — ifkun 8 Aar, selv om Reservebetjenttjenesten medregnes — vel næppe kan sættes højere end til 60 Kr. aarlig foruden en Hjælp til Børnenes Opdragelse indtil deres fyldte 18de Aar. Denne Hjælp er foreslaaet fastsat til 20 Kr. for hvert Barn, altsaa i alt 100 Kr., hvorhos der er forbeholdt yderligere Indstilling med Hensyn til et eventuelt 6te Barn.

Efter det oplyste formener Justitsministeriet, at der er Anledning til at tilstaa Andragerinden en Understøttelse og Hjælp til Børnenes Opdragelse overensstemmende med Overinspektørens Forslag, og man skal derfor, idet man bemærker, at Finansministeriet, med hvem man har brevvækslet om Sagen, intet har fundet mod den omhandlede Understøttelse og Opdragelseshjælp at erindre, anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1896—97 at ville stille følgende Vædringsforslag:

ad § 20 I. D. 2. (ekstraordinære Understøttelser).

Summen forhøjes med 160 Kr.

S. Nellesmann.

Til Folketingets Finansudvalg.

Nyholm.

VIS

36

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 9de Januar 1896.

Med til Justitsministeriet at indsende et Andragende, hvori de fleste Højesteretsadvokater og Højesteretsfagførere anholde om, at Højesteret maa blive forsynet med Telefon, saaledes at denne anbringes i Advokaternes Bærelse med Sideløkke til Justitskontoret, har Justitiarius i Højesteret anbefalet, at den paagældende Foranstaltning søges tilvejebragt.